

ஞாநி

எந்த
அறிவியலையும்
எந்தத்
தத்துவத்தையும்
எந்த மொழியிலும்
கற்பிக்க முடியும்
என்கிறபோது
தமிழாலும்
நிச்சயம் முடியும்.

தற்போது தமிழ் ஒரு மொழிப்பாடமாக மட்டுமே இருக்கிறது. அதுவும் நகரத்து மேட்டுக்குடி பள்ளிகளில் 'ஆப்ஷனல்' ஆக இருக்கிறது. தமிழ்ப் பாடப்புத்தகம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள விதம், தமிழ் படிக்கும் ஆர்வத்தைக் குறைப்பதாக இருக்கிறது. எளிமையான தமிழில் தொடங்கி, இலக்கியத் தமிழைச் சிறுவர்களுக்குப் படிப்படியாக அறிமுகப்படுத்தும் அணுகுமுறை இல்லை. இப்போதுள்ள கல்வி அமைப்பு முறையே தமிழ்மொழி மீதான ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்கு உகந்ததாக இல்லை.

இன்றைய உலகமயமாதல் போக்கில் தமிழில் படிக்கக்கூடியவர்கள் பின்தங்கிப் போகக்கூடும் என்ற ஒரு வாதம் முன் வைக்கப்படுகிறது.

உலகமயமாதல் போக்கு என்பது இன்று வணிக அடிப்படையிலானது. உலகக் குடிமகனாவது என்பது போன்ற லட்சியவாதம் அல்ல. வணிகத்துக்கு எதெல்லாம் உகந்ததோ அதெல்லாம் தழைக்கும்; வணிகத்துக்கு அதிகம் பொருந்தி வராதவை என்று பொதுவாகக் கருதப்படும் கலை இலக்கிய ரசனைகள் எந்த மொழியிலும் இதனால் பாதிக்கப்படுவது நடக்கும். மொழிகளைக் கடந்து வணிக நுகர்வுக்கு ஏற்ற ஒற்றை முகத்தை, ஒற்றை ரசனையை உருவாக்க உலக வணிக சக்திகள் முயல்கின்றன. அதே சமயம் அவரவருக்குத் தத்தம் மொழி, பண்பாட்டுடன் உள்ள ஆழமான உறவை அவை அறியாமல் இல்லை. எனவே அத்தகைய தனித் தன்மைகளையும் தமது வணிகத்துக்குப் பயன்படுத்த முற்படுகின்றன, எல்லாரும் கொகோ கோலாவோ பெப்சியோ குடிக்க விரும்பும் ரசனை உள்ளவர்களாக மாற வேண்டும். இதைச் சாதிக்க, தமிழ் விளம்பரத்தில் தமிழ் சினிமா நடிகையும் கிரேக்க விளம்பரத்தில் கிரேக்க நடிகையும்தான் பயன்படுத்தப்படுவார்கள்.

மற்றபடி, தமிழில் மட்டுமே படித்து ஒருவர் தன் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள முடியாது என்பதில்லை. அப்படி வளர்த்துக் கொண்டவர்கள் உலகின் பிற பாகங்களுக்குச் செல்ல விரும்பினால், அந்தந்த பாகத்தில் செல்லுபடியாகக்கூடிய மொழியையும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிவரும். அதில் எந்தச் சிக்கலும் இல்லை.

தமிழைக் கட்டாயப் பயிற்று மொழியாக மாற்றுவது, சிறுபான்மை உரிமைகளை மறுப்பதாகும் என்கின்றனர்.

தான் வாழும் சமூகத்தின் பொது மொழியைக் கற்க ஒருவர் மறப்பதுதான் ஜனநாயக விரோத மனப்பான்மையாகும்.

நான் அசாமில் வசிக்கும் சிறுபான்மைத் தமிழனாக இருக்கலாம். அதற்காக அங்கே அசாமிய மொழியைப் படிக்க மறுக்க எனக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது.

- மக்கள் தனியார் பள்ளிகளை நோக்கிப் போவதற்கு அரசுப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் பொறுப்பின்மை என்று ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்வதற்கில்லை. கல்லூரி ஆசிரியர்களோடு ஒப்பிடும்போது இன்றும் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பணி மேலான தரத்திலேயே இருக்கிறது. அரசுப் பள்ளிகளின் முக்கிய பிரச்சினை அங்கே இடம், மேசை, நாற்காலி, பொருட்கள் முதலிய வசதிகள், தனியாரோடு ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவு என்பதுதான். தனியார் பள்ளிகளில் இவை ஒழுங்காக இருப்பதால், வசதியுள்ள பொதுமக்கள் அவற்றை நாடுகிறார்கள்.

இந்தச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு சுலபமானது. அரசு ஊழியர்கள், அரசு அதிகாரிகள், அரசு நிர்வாகிகளான அமைச்சர்கள் ஆகியோர் தம் குடும்பப் பிள்ளைகளைக் கட்டாயமாக அரசுப் பள்ளிகளில் மட்டுமே சேர்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்க நடத்தை விதிகளில் சேர்த்தால் போதும். உடனடியாக அரசுப் பள்ளிகளின் வசதி, தரம் எல்லாம் உயர்ந்து விடும்.

தமிழில் மட்டும் அல்ல, எந்த மொழியிலுமே எதையும் கற்பிக்க முடியாத சிக்கல் இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை. அந்த வகையில் நவீன அறிவியலையும் கற்பிக்க முடியும். காலத்துக்கேற்ப மொழி தன்னை வளப்படுத்திக்கொள்ளும் தன்மையுடையது. அது இல்லாத போது அது உலக வழக்கொழிந்து அழிந்துவிடும். சட்டை, சாவி எல்லாம் தமிழ்ச் சொற்கள் அல்ல. இன்று அவை தமிழ்தான். இப்படி சில வேற்று மொழிச் சொற்கள் தமிழாக மாறிவிடும். தமிழில் ஏற்கனவே உள்ள எளிய சொற்கள் புதிய அர்த்தங்களைக் குறிக்கப் பயன்பட முடியும். சில சொற்கள் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுவதால் எளியனவாக மாறிவிடும். வாரியம், வளாகம் போன்றவை இத்தகையவை. எனவே எந்த அறிவியலையும் எந்தத் தத்துவத்தையும் எந்த மொழியிலும் கற்பிக்க முடியும் என்கிறபோது தமிழாலும் நிச்சயம் முடியும்.

புதிய பொருட்கள் பற்றி நூல்கள் எழுதும் பணி யாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமானது. ஒரு துறை அறிஞர் நூலைத் தமிழில் எழுதவேண்டும். அவருக்கு உதவத் தமிழ் நன்கறிந்த ஒருவர் துணையாக இருக்க வேண்டும். மாறாகத் தமிழ்மொழி அறிஞர் நூல் எழுதுபவராகவும், துறை அறிஞர் அவருக்கு உதவு பவராகவும் இருக்கக் கூடாது.

- அரசும் தமிழ்ப் பற்றாளர்களும் மொழி சார்ந்த, கல்வி சார்ந்த அரசியல் பிரச்சினைகளில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், புதிய நூல் உருவாக்கத்திலோ, கல்விமுறை, பாடத்திட்ட மாற்றம் போன்றவற்றிலோ ஆழமான கவனம் செலுத்தியதில்லை. கிராமப்புறப் பள்ளிகளில் படிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி மறுக்கப்படுவது , அவர்களைப் பின் தங்கிப் போகச் செய்துவிடும் என்று கூறப்படுகிறது. இவர்களுக்குத் தேவைப்படுவது ஆங்கில மொழிப் புலமை மட்டுமே. ஆங்கில வழிக் கல்வி அல்ல. தற்போது நமது அரசுப் பள்ளிகளில் ஆங்கில மொழிப் பாடத்தை ஒழுங்காகக் கற்பிக்காத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்தில் கற்பிக்க முற்பட்டால் இன்னும் மோசமாகிவிடும். சொந்த மொழி வழியாகக் கணக்கு முதல் அணு அறிவியல் வரை எல்லாவற்றையும் படித்து நன்கு புரிந்துகொண்ட மாணவனுக்கு ஆங்கில மொழி அறிவும் சரியாகத் தரப்பட்டால், அவன்

அல்லது அவள், எல்லாவற்றிலும் ஆங்கிலவழியில் படித்தவர்களை விஞ்சி நிற்பார்கள். இதுவே அடித்தள மக்களின் தேவை.

• ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் உயர்வான கல்வித்தரம் இருப்பதாக ஒரு மாயை நிலவுகிறது. கல்வித்தரம் என்பது என்ன? எந்த விஷயத்தையும் படித்துப் புரிந்துகொள்ளவும் புரிந்துகொண்டதை இன்னொருவருக்கு எடுத்துச் சொல்லவும், படிப்பறிவின் துணையுடன் மேலும் அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வத்தையும் உழைப்பையும் மேற்கொள்ளவும் இவற்றின் அடிப்படையில் தன் வாழ்க்கையையும் சமூக வாழ்க்கையையும் மேம்படுத்தும் மனமும் திறமையும் பெற, ஒருவரைத் தயார் செய்வதே கல்வியின் பணி என்று நான் நினைக்கிறேன். இதன்படி பார்த்தால் தற்போது எந்தப் பள்ளியிலும் தரமான கல்வி இல்லை.

இன்று தமிழ்வழிக் கல்விக்கு ஆதரவாக வாதிடுவோரில் பல பிரிவினர் உள்ளனர். இதைத் தமது அரசியல் அடையாளமாகக் கருதி மட்டும் செயல்படுவோர் ஒரு பிரிவு. இனச் சிக்கலின் முக்கியமான அம்சமாக மட்டும் கருதி இயங்குவோர் இன்னொரு பிரிவு. ஒட்டுமொத்த சமூகக் கோளாறுகளின் இன்னொரு பிரிக்க முடியாத பிரச்சினை இது என்று கருதி , இதில் ஈடுபடுவோர் பிறிதொரு பிரிவு. மூன்றாவது பிரிவினரிடமிருந்தே தொலைநோக்குத் தீர்வுகள் வரமுடியும். ஆனால் இவர்கள் இன்று மிகவும் சிறிய எண்ணிக்கையினரே. உடனடி நடவடிக்கைகளுக்காக மூன்று பிரிவினரும் சில சந்தர்ப்பங்களில் இணைந்து செயல்பட வேண்டிய அவசியம் உண்டு. அதை நிராகரிக்க முடியாது.

• இந்தப் பிரச்சனையில் அரசாணை , முற்றிலும் சிந்தித்து உருவாக்கப்பட்டது அல்ல. உடனடியாகத் தமிழுக்கு நமது பங்காக எதையாவது அடையாளமாகச் செய்து காட்ட வேண்டிய அரசியல் அவசியத்தால் செய்யப்பட்டது. அதே சமயம் ஆங்கிலக் கல்வி முறை வணிகர்களை விரோதித்துக் கொள்ளவும் அரசு விரும்பவில்லை. தமிழ்வழிக் கல்வியைப் படிப்படியாக மட்டுமே மீண்டும் கொண்டு வர முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்பாக அரசு செய்ய வேண்டிய பல நடவடிக்கைகள் உள்ளன.

1. முதலில் சி.பி.எஸ்.இ., மெட்ரிக், ஸ்டேட் போர்டு என்று பல முறைகள் உள்ளதை நீக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு முறைதான் இருக்க வேண்டும்.

2. தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் மொழிப் பாடங்களாக எல்லாருக்கும் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.

3. தமிழ்வழிக் கல்வி எல்லா - வகுப்புகளுக்கும் வர இன்னும் பத்தாண்டுகளானாலும் பரவாயில்லை. அடுத்த ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டாக இனி தமிழ்வழிக் கல்வி மட்டும்தான் என்று தொடங்கலாம். அப்படிப் பத்தாண்டுகள் ஆனதும், ஆங்கில மொழிப்பாடம் தவிர வேறு எந்தப் பாடத்துக்கும் அரசாங்கத்தின் தேர்வுத்துறை, ஆங்கிலத்தில் தேர்வு வைக்கத் தேவை இல்லை. ஆங்கில மீடியம் நடத்தியே தீருவோம் என்று கருதுபவர்கள் பத்தாம் ஆண்டு இறுதித் தேர்வுகளைத் தங்களுக்காக அரசு நடத்த வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்க முடியாது.

• தமிழ்வழிக் கல்வியை நடை முறைப்படுத்துவதில் அரசாணைகள் நிச்சயம் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் அவை அரைகுறையானவையாக இருக்க முடியாது. ஒருபுறம் அரசு நடவடிக்கைகளுக்காகப் போராட வேண்டும். கூடவே மறுபுறம், பண்பாட்டுத் துறைகளான, பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி முதலியவற்றின் வழியே தமிழ் மொழி மீதான அன்பைத் தமிழர்களிடம் வளர்ப்பது தேவைப்படுகிறது.

- காலச்சுவடு
ஜீலை - ஆகஸ்ட் 2000